

Szerkesztési iroda:

őster takarékpénztári épület 2-dik emelet, hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kiadói hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdai irodája (őster 8-ik szám, Ackermann-féle ház), hová a lap anyagi részét illető közlemények (előfizetési pénz, kiadása körüli panaszok, hirdetések), bérmentesen intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPI LAP,

egyszersmind az aradi gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Megjelen: az ünnepnap utáni napot kivéve mindennap.

Előfizetési feltételek:

Helyben:	Vidékre:
Egész évre 14 ft — kr	Egész évre 16 ft — kr
Fél évre 7 „ — „	Fél évre 8 „ — „
Negyed évre 3 „ 50 „	Negyed évre 4 „ — „

Hirdetmények díja: 5 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésénél 6, és minden következőknél 3 ujkr. számítottak. Terjedelmes hirdetések többszöri beiglatásnál kedvezőbb feltételek mellett vételnek föl. — Bélyegdíj külön 30 ujkr. — Magánvita 3 hasábos petit-sor 15 ujkr.

Országgyűlési tudósítás.

Pest, jan. 12.

Ma már nem volt hiány a képviselőkben. Nem csak elegendő, hanem meglehetősen nagy számmal gyűltek egybe a mai ülés megtartására. A hallgató közönség kíváncsisága is fel volt fokozva a történetek iránt, a miért a karzati helyek is, minden kedvezőtlen sége dacára az időjárásnak, mely folytonosan esős, jóformán megtelek.

Az ülés lefolyása a következő:

A jegyzőkönyvnek hitelesítése, melyet képviselői megbízó levélnek az állandó igazolási bizottmányhoz, s egynehány kérvénynek a kérvényi bizottsághoz történt utasítása után, bemutatta elnök a Geguss Dániel által magyarra fordított Corpus Juris-nak egy diszpeldányát, melylyel a fordító az országgyűlést kívánta megtisztelni. — A könyv az országgyűlési levéltárba rendeltetett letétetni.

Ezután olvastatott Kálóczy Lajos győrmegyei, és Perczel Béla tolnamegyei képviselők lemondási levele. Lemondanak, mert időközben hivatalt vállaltak, s az országgyűlésen aggályok merültek föl, hogy ily esetek miatt az ország függetlensége csorbát szenvedne. A lemondások tudomásul vételén, az illető kerületek új választás tartására fognak utasítani.

Most felkelt Deák Ferencz, s mondá, mikép, ha állanak még az ország törvényei, melyek a képviselőkre s ezek megválasztatására vonatkoznak, úgy a ház kimondhatná egy határozatban, mikép mindazon képviselők, kik képviselői minőségük tartama alatt hivatalnokokká nevezetnek ki, az ily kinevezetés után magukat új választásnak tartozának alávetni. (Helyeslés.)

Ghicz Kálmán hozzájárul a határozat hozatalához, de kihagyásával annak, hogy „ha vannak az országnak e részben törvényei.” A felszólaló képviselő nem ismeri el, hogy ilyenek ne léteznének. (Helyeslés.)

A határozat csakugyan ily értelemben mondatik ki.

Bemutatja most elnök az országgyűlés költségvetési bizottmányának munkáját. — Napi rendre fog tüzetni.

Mindezek után felkelt ismét Deák Ferencz, s benyújtá a házhoz a hadsereg kiegészítési patensre vonatkozó indítványát, s az e tárgyban készített felirati javaslatát. Kevés, egyszerű szóval adta elő, mikép az országgyűlés az ily fontos ügyben kiadott alkotmányellenes rendelet szó nélkül nem hagyhatja: miért is indítványozza, hogy e tárgyban terjesztessék ő felsége elébe egy újabb felirat. Indítványával együtt benyújt egy-szersmind egy felirati javaslatot is.

E felirati javaslat a következő:

Fölséges császár és Király!

Midőn közelebb felterjesztett alázas feliratunkban hódoló tisztelettel újra és ismételve kértük Fölségedet, hogy azon ünnepélyes államszerződést, mely kölcsönös jogviszonyaink alapja, a megsértett pragmatica sanctiot s az abban biztosított, de absolut hatalommal felfüggesztett alkotmányt teljes ép-ségében tette ismét visszaállítani méltóztassék; midőn kifejtettük, hogy míg alkotmányon kívül állunk, jogosítva sem vagyunk az óhajtott kiegyenlítés eszközésében bármi elhatározó lépést tenni: joggal várhattuk s bizton reményeltük, hogy alapos okainkat méltánylás, kérelmünket mielőbbi teljesítés követendi.

Reményeinket aggodalom és kételkedés váltja fel, midőn látjuk, hogy legszentebb érdekeink felett, mind a törvényhozás, mind a végrehajtás körében, folyvást és most újabb még a jövőre is kiható rendeletekkel, absolut hatalom intézkedik.

Magyarországnak azon kétségtelen joga, hogy védrendszerének megállapítása és bármily átalakítása csak az ország beleegyezésével jöhessen létre, egyidős az ország alkotmányával; törvényeink, a királyi hitlevelek, a pragmatica sanctio s alkotmányos életünk folytonos gyakorlatla egyaránt biztosították azt.

Midőn 1715-ben az állandó katonaság, mint a védrendszernek újabb és célszerűbb módja, behozatott: Magyarországra nézve az ország törvényhozása rendelte el azt. Minden, bármi csekély vál-

toztatás, mely a védrendszert illetőleg azóta nálunk közbejött, az országgyűlés által határozatott el. E jog alkotmányunknak és általában minden alkotmányosságnak életfeltétele, melyről az ország soha le nem mondhat.

Az ország ezen kétségtelen jogának újabb, tetteges tagadása azon legfőbb rendelet, mely a védrendszert illetőleg, közelebb kiadatott. S mi, kik legszentebb kötelességünknek tartottuk ismételve sürgetni, hogy mindenekelőtt a felfüggesztett alkotmány állítsák teljesen vissza, vétkeznék hazánk ellen, mely reánk bízta jogainak védelmét, s vétkeznék a Fölséged iránti hódoló tisztelet ellen, mely nekünk ösztönzést parancsol, ha az absolut rendszernek ezen újabb intézkedését hallgatással mel-lőznők.

Épen akkor adatott ki az említett absolut ren-delet, midőn alkotmányunk visszaállítását joggal kér-tük és méltán vártuk; — épen akkor adatott ki, midőn Fölséged legmagasabb ígérete folytán hittük, hogy alkotmányunk mielőbb valósággal visszaállit-tatik s az alkotmányosság Fölséged többi országaiban is tetteleg életbe fog lépni. Nem úgy adatott az ki, mint felelős kormányoknak oly javaslata, melynek kötelező ereje az illető országok törvényszerű elfo-gadásához van kötve, hanem úgy, mint azonnal vég-rehajtható, minden részeiben kötelező, s következ-ményeiben jövőre is kiható törvény.

Tárgya e rendeletnek azon legnemesebb és legsúlyosabb adózás, melylyel a polgárok az állam-nak tartoznak: a honfiak vére és élete; szabályai mélyen behatnak a családi és legszentebb viszo-nyaiba s az ország legfontosabb szellemi és anyagi érdekeit érintik. Nemcsak azon első és legfőbb te-kintet, melyet mellőzni joggal sohasem lehet: alkot-mányunk alaptörvényeinek világos rendlete, hanem ezenfelül a méltányosság és célszerűség is megki-vánják, hogy ilynemű rendelkezések megállapításá-hoz az ország akarata is hozzájáruljon, s e nélkül és ennek törvényszerű nyilvánítása előtt, azok tetteleg végre ne hajtassanak.

Nem egyedül a hadsereg száma és vitézsége az, ami az államot legsúlyosabb veszélyek között is tartósan biztosítja. Bármely védrendszer mellett is leginkább emeli a sereg erejét s kitartó elszántsá-gát, ha a nép lelkesült akarata áll mögötte. E lelke-sült akaratra pedig csak akkor lehet bizton számi-tani, ha azon rendszer, mely mellett a honpolgárok az államot védni kötelesek, a nemzet bizalmával ta-lálkozik; mit csak úgy érhetni el, ha a jogaiban s legszentebb érdekeiben meg nem sértett nép, meg-győződve a rendszer célszerűségéről s belátva a hozandó áldozatok szükséges voltát, törvényszerűen nyilvánított hozzájárulással elfogadja azt.

De ha még akkor is, midőn az alkotmánynak egy részről joggal követelt, más részről ismételve ígért tetteges életbeléptetésére méltán vélt már szá-molhatni a hon minden polgára; ha még a fejedel-mi ígérlet teljesítésének küszöbén is, azon nagyfon-tosságu tárgyban, mely az alkotmányosság minden fogalma szerint a törvényhozás rendes útjára tarto-zik, törvény gyanánt, absolut hatalommal adatnak ki legfelsőbb rendeletek, és e rendeletek, a nélkül, hogy az ország azoknak okait, szükségét, célszerű-ségét és horderejét előre megfontolhatta, s alkot-mányos uton azokra nézve akarata kijelenthette volna, azonnal tetteleg végrehajthatni is parancsoltatnak: lehetetlen, hogy az ébredni kezdett bizalom el ne enyészszék. Ily rendeletek mellett lelkesülés kelet-kezni soha sem fog, sőt még a nép megnyugvása sem reményelhető. Mert az alkotmányellenes mód, melyen e rendelkezések tétettek, már magában is elegendő arra, hogy megnyugvás és lelkesülés helyett, elkeseredést költsön.

Ha a jelen helyzet sürgetőleg kíván oly intéz-kedéseket, melyek a védelmi rendszer lényeges át-alakítását igénylik: ez egy újabb fontos ok arra, hogy Fölséged felfüggesztett alkotmányunkat azon-nal helyreállítsa. A sürgető szükség közepett Ma-gyarország, alkotmányon kívüli helyzetében, a trón-nak gyöngye támasza leend. Az országgyűlés csak az alkotmány alapján gyakorolhatja a nemzet törvény-hozási jogát; alkotmányon kívül nincs arra joga-sítva, s nem vállalhat terheket az országra, mely-nek jogai fel vannak függesztve. Mig a pragmatica

sanctiónak azon alapfeltétele, mely hazánk önállá-sát, jogait és alkotmányát biztosítja, tetteleg hatá-lyon kívül van: addig jogilag lehetetlen, hogy az országgyűlés ezen megcsonkított alapszerződés ér-telmében intézkedhessék, más alapra pedig nem léphet.

Tudjuk mi azt, hogy a hajdan fennállott véd-rendszer Európa minden népeinél időnként lényeges átalakulásokon ment keresztül. Az országok politi-kai szervezetének időnkénti változásai, a hadtudo-mány fokonykenti fejlődése minden államot kényszer-itettek, hogy védrendszerét, az általános helyzet igényei szerint módosítsa, különben saját biztonsá-gát kockáztatta volna. Magyarország sem maradt e részben soha hátra, s önként, szabad akaratból ál-lapította meg mindenkor a korigényeinek megfelelő változtatásokat: az ily változtatások azonban min-dig országgyűlésileg történtek. Kész leend az or-szág ezentul is ugy alakítani védrendszerét, a mint a szükség, célszerűség, az ország helyzete, alkot-mányos állása, nemzetgazdasági és közjogi viszonyai megkívánják: de oly intézkedéseket, melyek e részben az országgyűlés egyenes és világos bele-egyezése nélkül bármikor tétetnének, jogosoknak nem tekinthet.

Mely tisztelettel kérjük tehát Fölségedet, ve-gye kegyelmesen tekintetbe, hogy az ország jogait, melyeket a pragmatica sanctio is ünnepélyesen biz-tositott, sértetlenül megővni kötelességünk, s e kö-telességet elmulasztanunk nem szabad; ne engedje hogy alkotmányunk alapelveinek ezen, s ehhez ha-sonló megatmadásai által lehetetlennek tetszők a li-egyenlítés műve; szüntesse meg ezen, most kiadott rendeletet, szüntessen meg általában minden egyéb oly intézkedést, mely, alkotmányunk mellőzésével, az absolut hatalom által adatott ki; s tetteleg és tel-jesen állítsa vissza minél előbb alkotmányunkat, hogy annak alapján képesek legyünk jogszerűleg határozni és intézkedni mindazok felett, a miket az ország biztossága, szellemi és anyagi érdekei sür-getőleg kívánnak. — Meg vagyunk győződve, hogy hogy a pragmatica sanctióban kitűzött cél csak ugy lesz elérhető, ha az alkotmányosság mind Magyar-országban, mind Fölséged többi országaiban, telje-sen és tisztán, valósággal életbe lép!

Ezen, a ház legnagyobb részének tetszésében részesült felirati javaslat után, olvastatott még Ma-darász József indítványa és felirati javaslata is, melyet a most nevezett képviselő ur is csak néhány szó kíséretében nyújtott be a házhoz, fenntartván magának, a felirati javaslatok tárgyalása alkalmá-val indítványát bővebben indokolhatni.

Indítványa a következő:

„Indítvány a most mult 1866. december 28. napján kelt, Magyarország és a hozzákapcsolt ré-szekre nézve, az 1790. 19. és 1827. 4. t. cz. sze-rint törvényellenes hadkiegészítési patens tárgya-ban.

Tekintve azt, hogy a fennjelölt patens által nemcsak az alkotmánynak egyik legfőbb biztosíté-ka, a nemzetnek vééről törvényei szerint csak is őt illető szabad önrendelkezési joga szándékolatik megsemmisíteni; de általa az ország ifjuságának személyes biztonsága és a családok nyugalma is megtámadatik:

kötelességemül ismerem, a t. képviselőháznak elfogadás végett a következőket ajánlani:

Határozza el a képviselőház

1.ör. Minekutána Magyarországnak és a hoz-zákapcsolt részekben az 1790—91: 3. t. cz. szerint a királyi örökös magát hat hónap alatt megkoro-náztatni, az alkotmány megtartására hitet letenni, hitlevelét kiadni, és a hat hónap alatt is az ország alkotmánya és törvényei szerint kormányozni kö-teles;

minekutána az 1715: 1. 2. 3. — 1723: 1. 2. 3. — 1741: 8. — 1790—91: 10. — 1827: 3. és 1848: 3. t. cz. szerint, még a koronázott törvényes király sem igazgathat Magyarországnak és a hozzákapcsolt részekben patensekkel, de csakis önálló, független, saját alkotmánya és az ország saját törvényei sze-rint;

minekutána az 1790—91: 19. és 1827: 4. tör-vénycz. szerint az unjonczok megajánlásának joga egyedül és kizárólag Magyarország országgyűlését

illeti, — még pedig úgy, hogy az országgyűlési törvényes megajánlás nélkül az ujonczok ki sem állíttatnak;

minekutána Magyarországnak önvéréről szabad önrendelkezési joga az, a melynek alkotmányos gyakorlata által képes Magyarország nemcsak önjerejét kifejteni, úgy, hogy szabad szellemű demokrat alkotmányát kül- és bellelenség ellen megvédeni nemcsak kész, de képes is; — de egyuttal ez által nyújthatja Europa szabadszelleme népességének a biztosítékot is, hogy sem vére, sem vagyona alkotmányellenes irányzatokra, abszolút érdekekre és célokra fel nem használhatóak;

mind e törvényeknél és indokoknál fogva, a fenjelölt 1866. decz. 28-ik napján kelt hadkiegészítési pátens Magyarországra és a hozzákapcsolt részekre törvényellenes, érvénytelen és nem fogantatható.

2-or. Mivel Magyarországnak és a hozzákapcsolt részekben a végrehajtó hatalmat még a koronázott király is csak a törvények értelmében gyakorolhatja, elvárja a képviselőház, hogy Magyarországnak egyetlen gyermeke sem fog a fönjelölt törvényellenes hadkiegészítési pátensnek fogantatásához sem közvetve, sem közvetlenül járulni; — kinyilatkoztatja egyuttal, hogy csak a kik megfellelkezve az elősorolt törvények iránti tiszteletéről, a fenjelölt törvényellenes hadkiegészítési pátensnek fogantatásához közvetve vagy közvetlenül járulnának, egytől egyig, — elsőől utolsóig, — egyenként és összesen az 1504: 1. és 1507: 8. t. cikkelyekben jelzett vétkeknek részeseiké válván, önmaguk teszik ki magukat a büntény megtorlására ugyanazon törvényekben kiszabott bűnhődéseknek.

Mind a két indítvány s felirati javaslat kinyomatni, s a képviselők közt kiosztatni határoztatván, tárgyalási határnapul e hó 15-dike tüzetett ki.

Olvastatván még az állandó igazoló bizottmány jelentése, ennek véleményezése folytán báró Vay Sándor, és Puskari János az igazolt képviselők sorába iktattattak.

Ezután az ülés 12 óra körül eloszlott.

Vörös Antal temetése.

E hó 13-án temettük el Vörös Antalt, megyénk 1848- és 1861-ik években volt alkotmányos alispánját és 1849-ki országgyűlési képviselőjét. Mily általános volt a tisztelet személye iránt, s mily helyesen fejezték ki elvei Arad közérzetét, bizonyosága volt azon nagymérvű megjelenés, mely őt utolsó gyászos útjára elkísérte. A külön vonat 88 tisztelőjét vitte ki Kurticsra Aradról e napra. Azonkívül megyénk minden részéről, hová a gyászhir elhatott, számosan jövének végtiszteltére, s ellehet mondani, miszerint e megye alkotmányos tisztikara kivétel nélkül megjelent. Sőt Aradmegye jelenlegi alispánjai és tisztviselői közül is számosan hozák meg a személye iránti köztiszttelet adóját. Bizton lehet mondani, hogy ha a jelenlegi járhatlan ut enged, s mennyire halálának hire elhatol, — megyénk összes értelmisége kísérendi őt örök nyughelyére. Ily férfi halálán, emésztő gond ül az igaz hazafi homlokán. Mi lesz belőlünk, ha jobbaink, ha alkotmányunk harcdeztett bajnokai egyenként így hullnak el?

A gyász szertartás előtt t. Kornis József sz. mártóni plébános ur mondott beszédet elhunyt jelesünk felett, a gyász-szertartás bevégeztével sirboltja előtt pedig Nagy Sándor alkotmányos megyei volt főjegyzőnk következő szavakban fejezte ki végbucsu érzelmeinket:

„Itt állunk gyász-sirboltod körül, dicsőült hazafi, áldott jó barát!

Elborult kebelled állunk itt mi, volt pályatársaid, elvrokonaid, hű barátaid, igaz tisztelőid.

Eljöttünk, hogy utolsó istenhozzádot mondjunk neked, ki megyénk egyik legjobbjai, és imádtott hazánk igaz, hű fia valál.

Te elköltöztél körünkől, nemes bajtárs, — ki hazánk jobb jövőjeért vívott küzdelmeinkben oly tevékeny részt vevél. Tántoríthatlan honszeretet, szilárd következetesség, kiváló becsületesség volt jellemvonásod, mely a köztiszttelet dicskoszoruját fűzte halántékaid körül.

Te nem voltál büszke, midőn e megye osztatlan bizalma két ízben emelt első alispáni székébe, s midőn országgyűlése képviselőjévé választott; — te nem voltál megtörve, midőn börtönben szenvedtél elveidért.

Elköltözésed fájdalmas hézagot ejt soraink között.

Fogadd végbucunkat sirboltod előtt, fogadd szent ígéretünket, hogy elveid, melyek győzelmét meg nem érhetéd, bennünk hű követőkre találándnak, — fogadd áldásunkat, mely gyászfűzként fog lengeni sírod felett, s ha virág nem is fakadna sírodon, mi keblünkben hordjuk emléked virágait, melyeket csak enyészetünk dere hervasztandhat el.

Nyugodjanak szeliden poraid!

Még csak azt említjük meg, hogy a temetési szertartás alatt az ezen alkalomra szinte kirándult aradi dalárda igen szép gyászdalt énekelt.

Nemzeti önértzet.

IV.

P. H. Mindenekelőtt a magyarnak csekély számát hozzák fel, illetőleg e számot vakmerően kiszebbíték. Hagyján a „Bécsi-Pressé;“-ket de szintoly fájdalmas, mint megdöbbenő, hogy vannak nálunk is, kik — különböző okokból — rendszeresen üzik e megfélemlítő, önbizalmatlanító, önértzetvesztető politikát. Igen gyakran kell hallanunk hogy a muszka martalékjává leszünk, sőt még a moldva oláhokkal is fenyegetnek bennünket. A moldva oláhokkal! Csak a mult nyáron a „Kölnische“ tárczájában megjelent „katonai levelek“-et olvassa valaki, és meg fogja e faj katonai értékét ismerni; mi nem akarunk ezuttal abba bocsátkozni. A számtalan fölháborító állítás között, melyeket különösen a mult nyár óta olvashatánk, még a kevésbé lázasztók közé tartozik, hogy egynémelyike lapjainknak is csak öt millió magyart emleget.

Bizonnyal Hunyadit oláhnak, Zrinyit horvátnak, Petőfit rácznak, Kossuthot tótnek, Napoleont olasznek tartja az, a ki Magyarországon nem akar többet látni öt millió magyarnál. —

Szerintem Magyarországon annyi a magyar, a hány lakosa van Szt. István korona területének.

Bár mi hiba történnék az Ausztriávali szerződés kötésénél, kárát vallhatjuk, de idővel helyre hozhatjuk. De bár csak megengedni annak emlegetését, hogy e hazában egynél több nemzet létezik, e tévedés végveszélyt hozhat nemzetünkre.

A magyar nemzet száma tehát 15 millió, vagy egy sem! Ez állítás — elég sajnós! — szinte különösen tetszik; mert magyar emberek is találkoztak, kik valónak vették a 48 bau mesterkelt, törvénytelen s hamis utakon felidézett, de nyolcz századon át soha elő nem fordult nemzetiségi villongást, és a mely kétségkívül soha sem fog többé előfordulhatni, ha Magyarország ujlag önmagáé, vagyis a magyar nemzeté, és magyar királyé lesz.

De ám vegyük tekintetbe a tényt, hogy a Magyarország és a Monarchia kárával fölízgatott idegen ajku lakosság egyelőre (míg a sz. István koronája ujra egységes állammá tömörül) némi animositással viseltetik a magyar faj iránt, minő számok kerülnek ki e vizsgálatból?

Legnagyobb számuk az oláhok. Goletti 1834-ben az osztrák birodalombeli összes oláhságot 1,800,000-re teszi, melyből 200,000 Gallicziára esik. Tehát ez tenne Magyarországon 1,600,000-et. Horvát-szlávon kerek számmal egy millió. Az egyre fogyó rác mintegy 200,000. A ruthén még kevesebb. A felső magyarországi tótok magyar hazafias érzelműek, valamint a többi bevándorlott német, zsidó, franczia, örmény, olasz, cigány s. a. t. a magyar ügy hívének, magyarnak vallja magát.

E szerint mintegy három millió idegen ajku, vagy ám mondjuk idegen érzelmű, szét-húzó elem lakja hazánkat. És így van magyar: 12 millió!

És e három millió idegen elem nem fogja-e Magyarország egységes állammá tömörülése után belátni (a mit különben most is csak néhány izgató tagad, ismeretes érdekekből) hogy e földön a magyar érdek a közérdek, és itt nem lehet sem oláh, sem tót, sem horvát országot alakítani?

Mihelyt el fog döltni az, a minek végre nem sok idő múlva el kell döltnie, hogy Oroszország soha semmi esetben nem annektálhatja Magyarországot, mindez izgatások, nemzeti-ségi surlódások véget érnek.

De addig is, kérdjük, nem-e inkább izgatja e nemzeti-ségi ellenséges indulatokat az oly politikus, a ki nem átalja megvallani, hogy hivatásunk — Oroszország prédájává lenni, vagy hogy ez bárcsak lehetőségként tűnik fel előtte?

Nem-e inkább azt kell hirdetnünk egész erélylyel, határozottsággal, hogy ez teljes lehetetlenség? —

Hiszen ha számítás nem szólna is e bizonyosság mellett, a mint szerintem még számítás is a mellett szól, hogy ez lehetlen, maga a nemzeti becsület azt parancsolja, hogy e lehetőség ellen határozottan tiltakozunk!

Mert tegyük fel — meg nem engedve — hogy ez eset végre elkövetkeznék, vajon szégyelhetné-e magát oly magyar, a ki ennek lehetőségét tagadta? Korántsem, sőt méltó joggal mondhatná, hogy igenis, csak azért következett be e szörnyű vég, mert volt a nemzetnek oly gyáva része, mely a küzdelem elől meghátrált, azon nyomoru előfeltétellel, miszerint az úgy is elkövetkezik.

Ha a gyávaságot előrelátásnak, az önzést bölcsességgnek kereszteljük, akkor minden becsstelenség eltűrése, minden nép szolgasága igazolva lenne.

Azt állítják a félénkek rendesen, hogy ne kockáztassuk a nemzet lételét. De hát lehetséges-e egyáltalán a világon egyesnek úgy mint nemzetnek becsületét, szabadságát kockáztatás nélkül megőrizni? Vajjon van-e oly bárgyu, a ki elhinné, hogy például maga a háboru nagy mestere I. Napoleon mindig bizonyos volt a győzelemről, midőn kisebb számu sereggel sokkal nagyobbak neki ment?

Ellenkezőleg, én azt hiszem, épen a gyávaság az, a mi legbizonyosabban kockáztatja az egyesek úgy mint a nemzetek lételét.

Valóban, ha van valami, a mi nemzetem jövője fölött olykor pillanatra aggodalomba ejt, az nem egyéb, mint azon természetlen körülmény látása, mely szerint a legvitézesebb nemzet értelmiségének jelentős része csak rövid ideig is az önmegfelelkezés, lemondás tanának föltétlen hódolni képes, és nem találkozik, ki a nemzeti önértzet nevében kellő helyen tiltakoznék oly politika ellen, mely a nemzetről szegénységi bizonyítványt állít ki a világ előtt.

Még ha úgy állanának is ügyeink, hogy a higgadt ész előtt a végelbukás valószínűbb volna, mint nem, még akkor sem volna szabad a kétségbeesés szavát hallatni. Még akkor is szebb volna bátran küzdve elesni, mint a kísérlét előtt visszarettenni, lemondani.

De egyáltalán nem állunk oly rosszul. Sőt az európai helyzetet ránk nézve egyre derülni látjuk.

Mi sem bizonyosabb, minthogy Európa az orosz óriást megállítja, vagy tán vissza is lépteti Európa felé való haladásában.

Még mindig hinnünk kell és lehet hinnünk Lengyelország felszabadulásában, és akkor az orosz rémtől örökre megszabadultunk.

De ha az nem történik is, bizonyos, hogy Európa többé egy lépést sem enged előre tennie a barbar orosznak.

És ez az óriásnak nevezett orosz korán sem oly erős, mint a minőnek a rémlátók félénken kikiáltják. A nagy terület, ritka népességgel, hasonló az oly emberhez, kinek lomha nagy testében kevés a velő, ritka a vér, puhák az izmok.

Hadjárait, a moszkvai, krimi, magyarországi épen nem tüntetik fel valami félelmes hatalomnak. Rettenetes tud lenni a legyőzött szegény Lengyelországban; de szabad, művelt népekkel szemben még eddig nem mutat föl megdöbbenő sikert. Az idej porosz-osztrák hadjárat pedig, mely a nép értelmiségének nagy horderejét kitüntette a hadviselésben, azt a következtetést engedi vonnunk, hogy az orosz műveletlen csordák ezentul még kevésbé fognak diadalmaskodni a művelt Európán.

Övjük, emeljük a nemzeti önértzetet, a helyett hogy csökkentsük; mert a mi egyes emberben a lélek, az a nemzetekben az önértzet. Ha ez egyszer kihalt, azontul

csak holt test ama nemzet, mely föltarthatlan rothadásnak indult. Kis számú népet nagy erkölcsök nagygyá, erőssé tehetnek; de a megromlott nemzeti szellem, lelohadt nemzeti önértzet mellett, a legnagyobb nemzetek összeroskadnak. Az államok alapja: „a tiszta erkölcs, mely ha elvész: Róma ledől s rabigába görbed.“ *)

Bécs, január 13.

y. A politikai szélrózsa ismét megváltozott. Jól értesülni szokott egyének beszélnek, hogy különösen a horvát küldöttség főnjárta óta a magyar kérdés ismét kiváló gondot képez. A horvátok megmutatták, mi lehet a monarchiából, ha nem ragadják meg erőlyes kezekkel a törvényesség hatalmát. Annyi több, mint valószínű, hogy Horvátország egyelőre — ad acta tétetik, Strossmayer elmegy Rómába, ott álmódozhatik Dél-Szlávia dicső jövője fölé, itthon pedig alkalmasint fölőszlatják a mostani tartományi gyűlést, de ez ujat előbb össze nem hívják, még az ügyek jobbra vagy balra el nem dőlnek. Mondám, hogy a magyar kérdés most ismét kiváló gondot képez. Epen alkalmas időben ment Bécsbe az üdvözlő küldöttség. Ez igen nyájasan fogadtott, aztán a főbb tagok még ott maradtak s Beust urnak visszaadták a látogatást, hanem e látogatás politikai értekezletekké alakult. Jelen voltak Belcredi és Majláth is. Volt szó az új honvédelmi rendszerről, de a tanácskozás fő tárgyát még is a 15-ös bizottság munkálata képezte. Ezt tüzetes tárgyalás alá vették pontról pontra, s egészen az 56-ig pontig mentek előre. A többire nézve az országgyűlési tagok Pesten Deákka fognak előbb értekezni, aztán majd folytatják Bécsben. Mondják, hogy az eddigi megállapodás türethet s Pesten a remények hulláma ismét magasra emelkedik. Megint várják és hiszik, hogy nem mulik el január hónap, s a rendes állapothoz vezető egyenes uton leszünk. Irányadó körökben sem titkolják, hogy most már csakugyan végkép meg van érve a dolog s 14 nap múlva eldől jobbra vagy balra. Az az, ez alatt vagy kinevezik a magyar miniszteriumot, vagy fölőszlatják a magyar országgyűlést és Forgách gróf lesz megint a kancellár. Forgách gróf, mint szinte beszélnek, felsőbb meghívás folytán, Bécsbe utazott. Hogy nem hiányzanak, kik ezen utját politikai dolgokkal hozzák összeköttetésbe, mondani sem kell. Még csak azt említem meg, hogy a dolgok alakulására s az eldöntés siettetésére nagy befolyást gyakorol a lajtántuli németeknek magatartása a januári cs. pátéssal szemben.

Külföldi tudósítások.

A florenczi és római kormányok között a valósi ügyeket illetőleg megállapodás jött létre, mely szóbeli jegyzék alakjában van szerkesztve. A „Mém. diplomatique“ magán-értesülés folytán azt hiszi, hogy a mexikói nemzeti congressus a császárságot fen fogja tartani.

Konstantinápoly, január 11. A Keleten netán felmerülhetőségekkel szemben a Porta százötvenezer redifet szándékozik behívni.

Pétervárról távirják jan. 11-ről: hogy Lengyelországban az orosz állam centralistikus rendszere bevitetett.

A római clericalis párt nagyon boszankodik az Olaszországgal folytatott alkudozások kedvező fordulata miatt.

A hir fentartja magát, hogy Napoleon császár egyenesen fölhivta Fleury tbk által Viktor Emánuelt, hogy az olasz hadsereget hadilábon tartsa. Mint tudjuk, az „Indépendance“ szerint nem kettős, hanem hármas véd és dacszövetségről beszélnek Párisban, melyben Francia- és Olaszországon kívül Austria is részt venne. Az „Indépendance“ elősorolja mindazon körülményeket, mik e hármas szövetség híret nagyon valószínűvé teszik. Ilyenek: Metternich kerézege bécsi utja s gyakori találkozására Párisba visszaérkezése óta Moustier marquisval; a bécsi kabinet kezdeményezése a keleti kérdésben létrehozandó egyetértés végett, s azon nagy készség, melylyel Franciaország a bécsi kabinet ajánlatát legelső sietett elfogadni; másrésztől Viktor Emánuel személyes távirati üdvözlése után napján Ferencz József császárhoz, s ez üdvözlés azonnali viszonzása; végre az olasz király új-évi beszéde, melyben új és közeli harcok lehetőségét helyezte kilátásba. Ezekhez járul még azon ingerültség, melyet Lengyelország autonómiájának még végharadványaiban is lerontása okozott a francia körökben;

*) E kitűnő s korszerű cikksorozatát a kiváló gondnal szerkesztett „Pesti Hirlap“-ból vettük át. Ez újévtől kezdve Frankenburg szerkesztése alatt megindult lapot, a „Magyarország és a nagy világ“ című fölőljával együtt, mely képeinek szépsége, tartalma jelessége, s diszes kiállításánál fogva a külföld bármely e nemű vállalatával vetekedik, melegen ajánljuk olvasóink pártolásába.

A „Magyarország és a nagy világ“ utóbbi számában tett szerkesztői megjegyzés elhamarkodott és fölőleges volt, miután fentebbi jegyzet a cikksorozat végén amugy is megjelent volna.

és ehez azon tehetetlenség érzete, hogy a jelen körülmények közt mitsem tehetnek az ellen; azon bizonyosság tudata, hogy a pétervári cabinet nem kockáztatja vala e lépést, ha az európai egyetértés felbomlása közepett nem volna biztosítva Poroszország helyesléséről és esetleg segélyéről is; végre azon boszankodás és aggodalom, melyel Nagy Friderich monarchiájának nagyobbodása, Németország egyesítésére célzó törekvése okozott Franciaországban... mindezek, az „Indépendance“ szerint, növelik azon lehetőséget, hogy az említett három hatalom közt szövetség készül, még pedig nem csupán a keleti ügyre vonatkozólag, hanem viszály esetére ellenszövetség gyanánt is a porosz és orosz udvarok közt szövetekezés ellen.

Mig a Konstantinápolyból érkező sürgönyök ismételve biztosítanak, hogy a felkelők Kandiában nagy vereséget szenvedtek s így a fölkelés közel jár végéhez, addig a „D. A. Ztg.“ Athenéből oly tudósítást hoz, mely a mozgalmakat nagyon is élénk színben tünteti elő. A kandiái fölkelés, mondja, most 4 havi csatázás után több reményt nyújt mint valaha. Mustafa pasa diplomatikus és politikai működései, s kegyetlen boszuállásai, teljesen sikertelenek. Egész sziget fegyverben áll s a felkelők serege Kaneához pár órányira közeledett. A fő hadtest mely 8000 emberből áll (kik közt 3000 görög, 300 olasz) 12 ágyuval Kares mellett állomásoz a török egyiptomi seregektől nem messze. Görögországból mindenféle segély folyvást érkezik, „Panhelion“ hajó már 9 utat tett szerencsésen, s e miatt a szegény török matrózok kétségbe vannak esve, ezt ördögös gőzösnek nevezik. A Kandiában levő önkéntesek számát nem lehet pontosan meghatározni, mert a görög gyorshajók naponta hoznak 40—15 embert. Nagyobb szállítások voltak a „Coroneos“ on 700 ember Zimbrakakival, „Byzantios“ sal 450 ember (ezek közt 70 garibaldista) „Senisserlis“ el 500 ember (közük 120 garibaldista) s az év végén 700 ember (100 garibaldista) Petropulaki maikotával.

Igen valószínű, hogy a tavasz általános fölkelésre buzdítja a görög tartományokat; a kandiáták által kivívott sikerek a török hajó sereget csúfá tették s a keresztények már alig leplezik megvetésüket elnyomói ellen.

Mit teend ezen események ellen a görög kormány? Mihelyt a tartományok fölkelnek, a háboru elkerülhetlen leend: közönbös nem maradhat a nélkül, hogy a nemzet rokonszenvét örökre el ne veszítse, s magát az országban gyanúnak s veszélynek ne tegye ki. Ha a fölkelők határozottan megveretnének, ez György királyra nézve olyan leendene, mint volt a novarai ütközet Károly-Albert királyra. És még ekkor is ki bírja megfékezni keleten a rémitő zavart?

Vegyes tudósítások.

* Mult vasárnap megtartott a dalegylet közgyűlése, s habár többen jelentek meg, mint az első alkalommal, mégis nem fejeztetett be a gyűlés, hanem egy küldöttség nevezetett ki azon utasítással, hogy mind arra, valljon megtartassék-e az idén Aradon az országos dalárünnepély, mind pedig arra nézve, mit kellene különösen tenni az egylet emelése tekintetéből, 14 nap múlva indokolt véleményes jelentést terjeszssen elő az akkor folytatandó közgyűlés ele. Tehát e közgyűlés január 27-én folytattni fog. A küldöttség kiküldése az által indokoltatott, hogy háhár többen is jelentek meg a közgyűlésen, mégis tekintve az elintézendő igen fontos tárgyakat, czélszerűbbnek mutatkozik, ha ezeket a küldöttség külön tanácskozásaiban előre minden oldalról higgadtan meghányja, s a közgyűlés majd csak a kész javaslatok fölött fog vitatkozni. A tisztujítás is elhalasztatott azon időre.

* Vasárnap megtartott színházunkban az első álarozos vigalom. A színház, mondhatni, gyönyörűen volt átalakítva e célra, s ezen első alkalommal csak is erre szorítkozhatik dicséretünk, mert maga a mulatság most még nem volt élénk. Alcás éjfélig alig néhány jelent meg. Az alsó sor páholy egészen el volt foglalva igen diszes közönséggel, a második sorban már voltak üres helyek is, s a harmadik sorban a kaszinópaholyt kivéve, alig volt publikum. De ez szokott Aradon az első bálók sorsa lenni.

* Tárnok ő exoja Bécsből rendeletet menesztett a pesti polgármesterhez és az összes hatóságokhoz, melynek értelmében a katonaságtól mőgváltás a további rendelkezésig folyton elfogadható. (Ezt írják Pestről bécsi lapoknak.)

* A „Sürgöny“-ben olvassuk: Bukarestből baráti kéz útján vettünk egy levelet, melynek tartalma, a mennyire közölhető, érdekes világot vet a hires Romániának a magyarok iránti hangulatára. A levél így szól: „A mult hetekben nem tudom mi-féle állambölselet vagy politika sugallatára elhatározta az itteni kormány, minden idegent — kik itt nagy számmal letelepülnek — kiutasítani, illetőleg a határon át kísértetni. Természetesen e rendszabály első rendben a cseléd- és munkás-osztály ellen foganatosittatik; különbség nélkül arra: dologtalan csavargó, vagy utlevéllel rendesen ellát-

tott munkás-e, ki az ausztriai ügynökségnél adóját is lefizette. Más nemzetiségbeli én ugyan nem látam, mint magyart és székelyt; de ilyeket láttam 25—30-as csoportokban lánczra fűzve, lovas-katonáktól kísérve, de gyalog s éhen szomjan, ellátás nélkül a határra indíttatni; s minthogy saját inasom is embertelenül elfogatott, előbb személyesen, később az ausztriai consulates útján folyamodtam a rendőrséghez elbocsátása végett; és midőn kérelmem támogatására fölhozám, hogy felesége, gyermekei vannak, azon választ kaptam, hogy majd utána küldik ezeket is, mert a magyarnak itt nincs helye, ne egyék oláh kenyeret, hanem menjen a maga országába! — Egyébiránt ha a magyarországi románok a nemzetiségi egyenjoguságot emlegetik: felelhetnek nekik könnyen itteni példákkal, hogyan érték Romániában azon egyenjoguságot. Ezutal csak annyit, hogy a csangó magyaroknak nyelve egyházból, iskolából tetteleg kizárta van. A magyar községeknek a kormány nem engedi meg magyar tanítókat tartani; oláh papokat küld rájuk, kik nekik oláhuul prédikálnak; szóval mindenkép elrumánosítani ügyekszik őket. — Hallomás szerint itt az idevaló vörös pártbeli, (melyben a bojárok nem vesznek részt) s a Bánáttól s Erdélyből ide vándorolt románok, kik professorok vagy hivatalnokok, comitét alakítottak, kik a határon innen s tul folytonosan izgatnak a szakadás mellet, a kiegyezkedés ellen, s kiknek legcsekélyebb álmuk Erdélyt s a bánáttot ide csatolni. (Ugy hiszszük, moldvaoláhországi szomszédainknak még elég nagy augiasistállójuk van otthon tisztítandó, mig ily ambitiósus tervek vetemedhetnének. S. szerk.) — A nagy politika terén mily zűrzavar uralkodik, ministeri változások, bukások, elégtelenség és intrigák — arról tán lapok útján eléggé értesülhetetek“ stb.

* Holnap adatik a helybeli daltársulat kartinító-jának s működő tagjának: Kállainak javára Offenbach egyik csinosabb operetteje: „A fecsegők.“ Ajánljuk a közönség figyelmébe; bárha annyi jutalomjátékkal egymás után tulhalmozni a közönséget, nem épen valami nagy tapintatra mutat.

* Debreczen városa három kerületének választói, képviselőjüket Tisz a Kálmánt, Kiss Lajost és P a t a y István, a mult évi november hó 17-én kelt leirat folytán keletkezett országgyűlési vitatkozások alkalmával tanusított maguktartásáért bizalmi szavazattal tisztelték meg.

* Mindazoknak, kik az 1865. nov. 18. és dec. 7-ki csász. elhatározás által megkegyelmeztettek, egy január 10-ről kelt csász. elhatározással elengedtetnek a hátrányos törvényes következmények. — Mindkét érintett csász. elhatározás a lengyel fölkelésben résztvevőkre vonatkozik.

Gazdaszat, ipar és kereskedelem.

S z e g e d, január 12.

Nagyobb eladások ez utolsó napokban nem igen történtek; 1000 mérő 87—89 fnts buza 6 frt 85 krért kelt.

Kukoricza néhány kisebb részlet 3 frt 80—85 krért adatott el.

Zsiradékokra több figyelmet fordítanak és szalonna s a disznózsir ára valamivel feljebb ment, mint-hogy igen keveset hoznak vásárra.

Minden más élelmi szer ára folytonosan emelkedik, csupán a hus-féle olcsó, minthogy a takarmány-hiány s ennek drágasága sok gazdát jószág-eladásra kényszerít.

A gabona-árak a következők: B u z a, tiszta, 88—89 fnts 6 frt 70—85 kr. 85—88 fnts 6 frt 40—65 kr. K é t s z e r e s b u z a 83—84 fnts 5 frt 25—60 kr. R o z s 78—80 fnts 4 frt 80 kr.—5 frt. K u k o r i c z a, 83—84 fntos 3 forint 80—90 kr. K ö l e s 3 ft 40—60 kr. Á r p a 67—69 fnt. 3 ft 50—65 kr. Á r p a (gyöngébb) 63—65 fnt. 3 ft 20—40 kr. Z a b reszelve 45—47 fnt. 2 ft 10—25 kr. P a s z u l y mérője 6 ft 60—75 kr. R e p c e b á n s á g i 5 ft 50—75 kr. Egyéb termények ára: K ö l e s k á s a m. 6 ft 60 kr.—7 ft. S z a l o n n a, új mázsája 28 ft 50 kr.—30 ft. S z a l o n n a, régi, mázsája 30—31 ft. D i s z n ó z s i r mázsája 35—36 ft. K e n d e r, nyers mázsája 19—22 ft. B o r s z e s z n j e k foka 61—62 kr. P a p r i k a mázsája 25—32 ft. D i o mázsája 9 ft 50 kr.—10 ft 50 kr. Emitésre méltó hogy már is kérdezősködnék új termései buza iránt, és jó kézből megvennének 9 ft 50 kr. egész 10 ftig, hanem eladás nem történt, korán is volna.

Nemzeti színház Aradon.

Ma kedden, január 25-én adatik: „A L E L E N C Z.“ 4 felvonásos 40 arannyal jutalmazott pályamű, irta Szigligeti.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről 1867. január 14-dikén.

5% Metalliques . . .	58.70	Hitelintézet . . .	158.—
Nemzeti kölcsön . . .	69.30	Váltó Londonra . . .	132.40
1860. évi kölcsön . . .	84.20	Ezüst	131.25
Bankrészevény . . .	730.—	Arany	6.27

Felelős szerkesztő: Környei János.

BÉCSI BÖRZE jan. 9.			Adott		Tar-		Iparrésztvények		Adott		Tar-		Bécsből Pest és Arad felé.		Czegléd ind. 9 órákor 49 „ regg.	
Államadósság:			ár		tojt ár				ár		tott ár		Bécs indulás 8 órákor — percz este.		Ladány „ 2 „ 5 „ „ „ délut.	
5% osztrák érték			54 60	54 80			Nemzeti bank		732 —	734 —			Pest „ 6 „ 31 „ „ reggel.		B.-Ujfal. „ 3 „ 14 „ „ „	
5% Metalliques			58 70	58 80			Hitelintézeti		158 70	158 90			Czegléd indulás 9 órákor 34 percz reggel.		N.-Várad érk. 4 „ 31 „ „ „	
4% „			45 75	46 25			Escompte-bank		619 —	620 —			Szolnok „ 10 „ 42 „ „			
5% nemzeti kölcsön			68 70	68 90			Lloyd „		176 —	178 —			Mező-Túr „ 12 „ 17 „ „ délután.			
							Dunagőzhajózás		476 —	478 —			Csaba „ 2 „ 43 „ „			
							Pesti lánczhíd		340 —	350 —			Arad érkezés 4 „ 40 „ „			
Földtehermentesítés.													Kassáról Pest és Bécs felé.			
Magyar			70 25	70 75			Elsőbbségi kötvények.						Kassa indulás 5 óra 12 percz reggel.			
Bánsági, horvát, szláv			67 50	68 —			5% Lloyd		92 —	93 —			Miskolcz „ 7 „ 55 „ „			
Erdélyi			65 25	65 75			5% Dunagőzhajózási		93 —	95 —			Tokaj „ 9 „ 37 „ „			
													Nyiregyháza „ 10 „ 39 „ „			
Bankzáloglevél.							Váltók (devisek).						Debreczen „ 12 „ 19 „ „ délbén.			
10 évre			105 —	—			három hónapra.						P.-Ladány „ 1 „ 57 „ „ délután.			
							Amsterdam (100 holl. frt.)		—	—			Szolnok „ 4 „ 43 „ „			
Sorsjegyek.							Augsburg (100 déln. frt.)		110 50	110 75			Czegléd érkezés 5 „ 46 „ „ este.			
1839-ki sorsjegyek			139 —	140 —			Frankfurt (100 déln. frt.)		110 60	110 80			Pest „ 8 „ 40 „ „ reggel.			
1854-ki „			75 25	75 50			Hamburg (100 M. B.)		98 25	98 50			Bécs „ 6 „ — „ „ reggel.			
1860-ki „			84 10	84 20			London (10 L. St.)		131 30	131 75						
1864-ki „			100 frt	75 30			Páris (100 frank.)		52 30	52 35						
„ „			50 frt	—			Pénzszemek.						Bécs indulás 8 óra — percz este.			
Hitelintézeti „			100 frt	127 —			Császári arany		6 23	6 24			Pest „ 6 „ 31 „ „ reggel.			
Gőzhajózási „			100 frt	85 50			Korona „		—	—			Czegléd „ 9 „ 49 „ „			
Budai „			40 frt	23 —			Napoleonsd'or		10 52	10 53			Szolnok „ 10 „ 57 „ „			
Eszterházy herczeg „			40 frt	85 —			Porosz tallér „		1 95	1 96			P.-Ladány „ 1 „ 33 „ „ délután.			
Salm „			40 frt	31 50			Orosz imperialok „		10 80	10 85			Debreczen „ 3 „ 5 „ „			
Pálffy „			40 frt	23 50			Ezüst „		130 —	130 50			Nyiregyháza „ 4 „ 33 „ „			
Clary „			40 frt	26 50									Tokaj „ 5 „ 31 „ „ este.			
St. Genois gróf „			40 frt	25 —									Miskolcz „ 7 „ 24 „ „			
Windischgrätz hercz. „			20 frt	17 —			KÖZLEKEDÉS.						Kassa érkezés 10 „ 21 „ „			
Waldstein gróf „			20 frt	21 —			Vasuti menetrend.						N.-Váradról Pest és Bécs felé.			
Keglevich gróf „			10 frt	13 —			Aradról Pest és Bécs felé.						N.-Várad ind. 10 óra 27 p. délelőtt.			
													B.-Ujfal. „ 11 „ 50 „ „			
Vasuti részvények.													Ladány érk. 12 „ 58 „ „ délután.			
Éjszakai vaspálya			1570	1575			Arad indulás 10 órákor 15 percz délelőtt.						Czegléd „ 5 „ 46 „ „			
Államvaspálya			207 90	208 10			Csaba „ 12 „ 7 „ „						Pest „ 8 „ 40 „ „			
Déli vaspálya			203 50	204 50			Mező-Túr ind. 2 órákor 27 percz „ délután						Bécs „ 6 „ — „ „ reggel.			
Nyugati vaspálya			134 —	134 50			Szolnok „ 4 „ 20 „ „									
Tiszai vasut			147 —	147 —			Czegléd érkezés 5 „ 31 „ „ este.						N.-Váradról Pest és Bécs felé.			
							Pest „ 8 „ 40 „ „						N.-Várad ind. 10 óra 27 p. délelőtt.			
							Bécs „ 6 „ — „ „ reggel.						B.-Ujfal. „ 11 „ 50 „ „			
													Ladány érk. 12 „ 58 „ „ délután.			
													Czegléd „ 5 „ 46 „ „			
													Pest „ 8 „ 40 „ „			
													Bécs „ 6 „ — „ „ reggel.			
													N.-Váradról Pest és Bécs felé.			
													N.-Várad ind. 8 óra — p. este.			
													Pest „ 6 „ 31 „ „ regg.			

H I R D E T É S E K.

9255. sz. (14—2*)
Császári kir. szab.

tiszavidéki vasut MENETREND

1866-diki december 1-jétől kezdve továbbírtatásig.

I. Bécs és Pestről Kassa felé.

Bécs indulás 8 óra — perczkor este.	Kassa indulás 5 óra 12 percz reggel
Pest „ 6 „ 31 „ „ reggel.	Miskolcz „ 7 „ 55 „ „
Czegléd „ 9 „ 49 „ „	Tokaj „ 9 „ 37 „ „
Szolnok „ 10 „ 57 „ „	Nyiregyháza „ 10 „ 39 „ „
P.-Ladány „ 1 „ 33 „ „ délután	Debreczen „ 12 „ 19 „ „ délbén
Debreczen „ 3 „ 5 „ „	P.-Ladány „ 1 „ 57 „ „ délután
Nyiregyháza „ 4 „ 33 „ „	Szolnok „ 4 „ 43 „ „
Tokaj „ 5 „ 31 „ „ este	Czegléd érkezés 5 „ 46 „ „ este
Miskolcz „ 7 „ 24 „ „	Pest „ 8 „ 40 „ „
Kassa érk. 10 „ 21 „ „ éjjel	Bécs „ 6 „ — „ „ reggel

II. Bécs és Pestről Arad felé.

Bécs indulás 8 órákor — percz este.	Arad indulás 10 órákor 15 per. dél.
Pest „ 6 „ 31 percz reggel	Csaba „ 12 „ 7 „ „
Czegléd „ 9 „ 34 „ „	Mező-Túr „ 2 „ 27 „ „ délután.
Szolnok „ 10 „ 42 „ „	Czegléd érk. 5 „ 31 „ „ este
M.-Túr „ 12 órákor 17 p. délután.	Pest „ 8 „ 40 „ „ este
Csaba „ 2 „ 43 „ „	Bécs „ 6 „ — „ „ reggel
Arad érk. 4 „ 40 „ „	

III. Bécs és Pestről Nagyvárad felé.

Bécs indul. 8 órákor — percz este.	N.Várad ind. 10 órákor 27 percz délelőtt
Pest „ 6 „ 31 „ „ reggel.	B.-Ujfal. „ 11 „ 50 „ „
Czegléd „ 9 „ 49 „ „	P.-Ladány érk. 12 „ 58 „ „ délután
P.-Ladány „ 2 „ 5 „ „ délután.	Czegléd érkezés 5 „ 46 „ „ este.
B.-Ujfal. ind. 3 „ 14 „ „	Pest „ 8 „ 40 „ „
N.-Várad érk. 4 „ 31 „ „	Bécs „ 6 „ — „ „ reggel.

A. o. állomásokról indulás ideje, a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

A vasúthoz csatlakozó postakocsik menetrendje.

Arad—Szeben. Indulás Aradról naponként este 7 órákor, érkezés Aradra naponként reggel 3 óra 10 perczkor. (Az utasok korlátlan felvétele mellett.)	Nagyvárad—Köszvár. Indulás Nagyváradról naponként este 6 1/2 órákor. Érkezés Nagyváradra naponként reggel 6 óra 40 perczkor. (7-8 utas felvétele mellett.)
Nyiregyháza—Beregszász. Indulás Nyiregyházáról naponként reggel 7 órákor. Érkezés Nyiregyházára naponk. este 4 óra 20 perczkor. (3 utas felvétele mellett.)	Nyiregyháza—Szathmár—Nagybánya. Indulás Nyiregyházáról naponként este 6 órákor. Érkezés Nyiregyházára naponként este 9 óra 45 perczkor. (3 utas felvétele mellett.)
Tokaj—S.-A.-Ujhely. Indulás Tokajból naponként este 7 órákor. Érkezés Tokajba naponként reggel 4 óra 35 perczkor. (3 utas felvétele mel.)	Miskolcz, Eger, Pest. Indulás Miskolczról, naponként reggel 5 órákor. Érkezés Miskolczra, naponként este 6 órákor. (3 utas felvétele mel.)
Kassa—Lőcse. Indulás Kassáról naponként éjjel 12 órákor. Érkezés Kassára naponként éjjel 12 óra 10 perczkor. (3 utas felvétele mellett.)	Kassa—Tarnov. Indulás Kassáról naponként reggel 1 órákor. Érkezés Kassára naponként éjjel 10 óra 30 perczkor. (7 utas felvétele mellett.)
Kassa—Munkács—Szigeth. Indulás Kassáról naponként éjjel 12 óra 30 perczkor. Érkezés Kassára naponként éjjel 12 óra 50 perczkor. (3 utas felvétele mellett.)	Kassa—Vác. Indulás Kassáról hétfőn reggel 2 órákor. Érkezés Kassára pénteken éjjel 9 óra 45 perczkor. (1 utas felvétele mellett.)

Az igazgatóság.

71/1867. 20—1.3

Hirdetmény.

Aradmegye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Marx Lám-mel Luiza felperesnőnek Marczibányi Lorincz ellen 239,400 frt tőke s járuléka iránt alperesnek Aradmegyében keblezett Nádas községi 1. sz. a. telekjegyzőkönyvben A I 1—62. h. r. számok alatt feljegyzett ingatlanságra vezetett végrehajtási ügyében mult évi 3220. sz. a. elrendelt árverési végzés a. t. kir. ítéltáblának f. évi 71. sz. a. le-érkezett végzése szerint helybenhagyván, az ezennel két hasonló végzés folytán ugyanabban a tárgyatba tett árverési fogantatás tekintetéből az árverési feltételek, határidők meghatározása és kielégítési sorrend megállapítása végett ezen törvényszék telekkönyvi osztályánál f. évi márcziushó 22. napjának d. e. 10 órájára tárgyalási határidő kitűztetik, mely határidőre az érdekelt felek oly megjegyzéssel idéztetnek meg, miszerint elmaradásuk esetében a megállapítás hivatalból fog megtörténni.

Együttal felszólítanak mindazok, kik a végrehajtás alá vett birtokra tulajdoni igényt tartanak, hogy ezen igényüket a hitelezők összejövetel napjáig ezen törvényszékhez annál bizonyosabban benyújtják, minthogy az érintett határidőn túl beadott netaláni igénykeresetek bírói figy. lmen kívül hagyatni fognak.

Aradmegye törvényszéke mint telekkönyvi hatóságnak 1867. évi január 10-én tartott üléséből.

2298/1866. P. 17—3.3

Árverési hirdetés.

Közhírré tétetik, miszerint az aradi e. b. tek. váltótörvényszéknek 1866. évi 5426. sz. a. végzése folytán Kövér István hagyatéka 400 ft tőke és járuléka követelése miatt Vank János alperestől lefoglalt ingóságok, u. m. különféle házi bútorkész. eszközök 1867. évi januárhó 15-én d. e. 10 órákor Világoson alperes lakásán végrehajtásilag el fognak adatni.

Galsa, 1866. decemberhó 31-én.
Sorbán István,
t. szolgabíró.

Hirdetmény.

Csanádmegye tek. kormányának mult 1866-dik évi december 31-én 4321. sz. alatt kelt rendelete folytán közhírré tétetik, hogy az apátfalvi zár alatt létező ugynevezett Szecső és külső tárnoki erdőben kijelölt idei vágásban találtató mintegy 740 darab fuz és nyárfák darabonként, avagy a körülményekhez képest kertenként folyó 1867-dik évi januárhó 19-én reggeli 9 órákor a helyszínen megkezdendő nyilvános árverés folytán kész pénzért el fognak adatni.

Kelt Makón 1867. évi január 8-án.
A zárgondnokság
által.

16—3.3

E delspacher-Simándon egy nemesi curia korcsmáltatási joggal, négy hold beltelekkel, melyen egy lakház és istálló van, szabad kézből eladó. Tudakozódhatni Lőkősházán id. Biró Imre urnál.

840/1866. P. sz. 18—1.3

Arverési hirdetés.

Közhírré tétetik, miszerint Korday Éva felperesnek 20 ft 4 kr. tőke és járuléka követelése kielégítése tekintetéből alperes Ollár Ávrám ingatlanai u. m. magyarái tjk 335. sz. a. jegyzett 330 ftra becsült háza, beltelke, 1/4 külállományu földje, 500 ftra becsült szőlője Magyarád községeháznál délelőtt 9 órákor 1867. évi márcziushó 5-ik napján becsáron alul is végrehajtási árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek alulírott végrehajtó bírónál megtekinthetők.
Galsa, 1866-dik évi decemberhó 31. napján.

Sorbán István,
t. szolgabíró,
mint végrehajtó bíró.

1870/1866 P. sz. 19—1.3

Arverési hirdetés.

Közhírré tétetik, miszerint Aradmegyei. törvényszékének 4614/1866. sz. alatti végzése folytán Petrovics Péter felperesnek 64 ft 75 kr. és járuléka követelése kielégítése tekintetéből alperes Sztán Györgye magyarái lakos ingatlanai u. m. magyarái tjk 730. sz. a. jegyzett 600 ftra becsült háza, beltelke, 1/4 külállományu földje Magyarád községeháznál délelőtt 9 órákor 1867. évi márcziushó 5-ik napján becsáron alul is végrehajtási árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek alulírott végrehajtó bírónál megtekinthetők.
Galsa, 1866-ik évi decemberhó 31-ik napján.

Sorbán István,
t. szolgabíró,
mint végrehajtó bíró.

Épen most jelent meg és 7—8

BETTELHEIM TESTVÉREK

könyvkereskedésében kapható:

Über die Ursachen und Bedingungen der Krankheit. Von dr. Fr. Hausman. Preis 11 fl 55 xr.

Magyar vezérek és királyok arcképcsarnoka. Irta Batizfalvi Istv., rajzolta Vizkeleti Béla. Ára 2 ft.

A nyugati és keleti érmészet befolyása Magyarországra érmészetére a középkorban. Irta Végh Ödön. Ára 80 kr.

Bimbók és csalányok. Irta Rácz Mihály. Ára 8 ft.

Magyar történeti képes Album az ifjuság számára. Irta Pásztovay K. J. Ára 1 ft 40 kr.

A magyar váltóeljárás. Szerkeszté Szeniczey G. Ára 2 ft.

A zörgondnokság által.

Saat und Ernte. Von Armand. 5 Bände. Preis 7 fl. 50 xr.

A zsidók reformációja. Irta egy hitrokon. Ára 40 kr.

Mathematikai és természettudományi közlemények, vonatkozólag a hazai viszonyokra. Kiadja a magyar tudományos akadémia. 4 kötet. Ára 4 ft.

A sziv életéből. Irta Környei János. Ára 1 ft 60 kr.

A szellemi Omnibus kis tükre. Ára 80 kr.

Die Reformation der Juden. Von einem Glaubensgenossen. Preis 40 xr.

Hand und Handschuch. Von Aurelia B. Edwards, aus dem Englischen von Helene Lobedan. 2 Bände. Preis 5 fl. 25 xr.